

РЕШЕНИЕ

№ 5491

гр. София, 28.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 28.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **6480** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба, подадена от [фирма], ЕИК [ЕИК], представлявано от членовете на управителния съвет – Т. П. и П. Х., чрез пълномощник, срещу Ревизионен акт №Р-29002917006121-091-001 от 15.10.2018 г., издаден от М. В. С. - орган, възложил ревизията и Р. Г. С. - ръководител на ревизията, потвърден с решение № 574/03.04.2019 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място].

В жалбата са изложени подробни аргументи за незаконосъобразност на ревизионния акт, поради противоречието му с материалния закон и необоснованост. Твърди се, че през ревизирания период не са налице подлежащи на принудително изпълнение публични задължения на жалбоподателя по смисъла на ЗКПО. Излагат се аргументи, че задълженията за санкции по наказателни постановления не следва да се включват в обхвата на понятието „подлежащи на принудително изпълнение публични задължения“ по смисъла на ЗКПО и в частност на чл. 209, ал. 1, т. 2 от ЗКПО, който извод произтича и от разпоредбата на чл. 167, ал. 1 ЗКПО. На следващо място се сочи, че за да са налице подлежащи на принудително изпълнение публични задължения по отношение на наказателните постановления, следва да са изпълнени кумулативно две условия, а именно: наказателното постановление да е влязло в сила и да е изтекъл законоустановеният срок за доброволно изпълнение. Позовавайке се на чл. 178, ал. 3

от ДОПК, жалбоподателят твърди, че срокът за доброволно изпълнение по наказателните постановления, посочени в РД, е изтекъл не по-рано от 7 дни от датата, на която тези постановления са изпратени от съответните административно наказващи органи на публичния изпълнител. Твърди се, че от събраните в хода на ревизията доказателства се е установило, че само две от процесните НП са изпратени на НАП за събиране през 2013 г. Относно присъдените съдебни разноски по трудово-правни дела, се сочи, че изискуемостта на паричното задължение за разноски, настъпва с влизане в сила на съдебния акт, но поставя длъжника в забава едва след изпратена покана по смисъла на чл. 84, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/. Пзовавайки се практика на ВКС, жалбоподателят сочи, че датата на предявяване пред лицето на изпълнителния лист следва да се счита за покана за изпълнение. На следващо място се твърди, че принудителното изпълнение и изпълнителното производство не са синоними, доколкото в хода на изпълнителното производство длъжникът може да плати доброволно. Посочва се, че подлежащо на принудително изпълнение публично задължение е публично задължение по чл. 162, ал. 2 от ДОПК, установено с изпълнително основание по чл. 209, ал. 2 от ДОПК, което не е погасено в срока за доброволно изпълнение, предоставен от публичния изпълнител по реда на чл. 221, ал. 1 от ДОПК /съответно чл. 428 от ГПК/ и за което не са налице други правопрепятстващи основания, изключващи принудителното изпълнение. Твърди се, че в удостоверенията за наличие или липса на публични задължения, издавани на дружеството, не е било отразено наличието на такива, което е формирало в ревизираното лице правна сигурност за липса на публични задължения, още повече че през процесния период е действала и единната сметка на НАП. На следващо място се посочва, че в предходната данъчна ревизия, приключила с РА №Р-29-1400014-091-01 от 12.11.2014 г., изрично е постановено, че за данък по чл. 204, т. 2 /сегашна 204, ал. 1, т. 2/ от ЗКПО не са констатирани различия от декларираните от дружеството резултати, въпреки че за процесните периоди са съществували спорните задължения, посочени в обжалвания акт. В този случай ползваното от [фирма] данъчно облекчение за разходи, предоставени на служители под формата на ваучери за периода 2012 г., не е оспорено от данъчната администрация, а е потвърдено с РА и същият е влязъл в сила. Твърди се също, че за периода 2007 г. – 2011 г. жалбоподателят има надвнесени авансови вноски за корпоративен данък, с които е следвало да се направи прихващане със задълженията на дружеството.

В хода на устните състезания по делото, жалбоподателят, чрез адв. З., моли съда да отмени РА, в оспорената част, по аргументи, изложени в жалбата и в представени по делото писмени бележки. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – директор на дирекция "ОДОП" – [населено място], чрез процесуален представител юрк. М., изразява становище за неоснователност на жалбата, по аргументи, изложени в решението, потвърждаващо РА. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и възражава срещу размера на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище за законосъобразност на РА.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-29002917006121-020-001 от 13.09.2017 г., издадена от О. К. М., на длъжност началник сектор при ТД на НАП „Големи

данъкоплатци и осигурители” С., е възложено извършване на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията на дружеството за корпоративен данък, за данък върху разходите на превозни средства, за данък върху представителните разходи, за данък върху социалните разходи по ЗКПО предоставяни в натура, за данък върху доходите на чуждестранни юридически лица и за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на юридически лица за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2013 г. Срокът за извършване на ревизията е продължен до 13.02.2018 г. със Заповед № Р-29002917006121-020-002/ 08.12.2017 г. на основание чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК. На основание чл. 114, ал. 4 от ДОПК и въз основа на Заповед на изпълнителния директор на НАП № Р-29002917006121-ЗИД-001 от 05.02.2018 г., със ЗИЗВР № Р-29002917006121-020-003 от 07.02.2018 г. е удължен срокът за извършване на ревизията до 30.04.2018 г. Последната заповед е изменена със ЗИЗВР №Р-29002917006121-020-004 от 08.02.2018 г. Всички ЗИЗВР са издадени от органа, издал първоначалната ЗВР.

Със Заповед № Р-29002917006121-020-005/08.02.2018 г., на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 113, ал. 3 ДОПК, е изменен обхватът на ревизията по вид задължения, като в същия се включва само данък върху социалните разходи по ЗКПО, предоставяни в натура, за периода 01.01.2013 г. – 31.12.2013 г.

На основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и чл. 11, ал. 1, т. 4 от Закона за националната агенция за приходите /ЗНАП/ със Заповед № ГДО-26 от 08.03.2018 г. М. В. С. е оправомощена да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 113, ал. 3 от ДОПК, чл. 34, ал. 3 от ДОПК, чл. 35 от ДОПК и чл. 119, ал. 2 от ДОПК във връзка с процесното ревизионно производство.

Със Заповед № Р-29002917006121-023-01 от 26.04.2018 г., на основание чл. 34, ал. 1, т. 2 от ДОПК, ревизионното производство е спряно и съответно възобновено със Заповед №Р-29002917006121-143-001 от 10.07.2018 г., като срокът на ревизията след възобновяването е 16.07.2018 г. Спирането на ревизионното производство е направено във връзка с изпратено писмо от отдел „Методология и обжалване“ с изх. №22-01-272 от 23.04.2018 г. до директора на дирекция ОДОП С..

Със ЗВР №Р-29002917006121-020-006 от 10.07.2018 г. е изменен съставът на ревизиращия екип.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-29002917006121-092-001 от 27.07.2018 г., връчен на 30.07.2018 г., по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК. На основание и в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от ревизираното лице е подадено писмено възражение №Р-29002917006121-В.-001-И от 13.09.2018 г. срещу съдържащите се в РД констатации и предложение за установяване на задължения, преценено от органите по приходите като процесуално допустимо, но неоснователно по същество.

Ревизията е приключила с оспорения РА № Р-29002917006121-091-001 от 15.10.2018 г., издаден от М. В. С., на длъжност началник сектор „Ревизии и проверки” в отдел „Контрол“ при ТД на НАП ГДО – орган, възложил ревизията и Р. Г. С., на длъжност началник на сектор в ТД на НАП ГДО - ръководител на ревизията. РА е връчен на 17.10.2018 г. по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК. Установени са допълнителни задължения за данък върху социалните разходи, предоставяни в натура в размер на 263 108,28 лв., ведно със следващите се лихви за забава в размер на 121 362,33 лв.

Жалбата по реда на чл. 152 ДОПК е подадена с вх. № 26-Ч-13694 от 30.10.2018 г. по регистъра на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ /ГДО/. На

основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК срокът за произнасяне по жалбата е продължен по взаимно писмено съгласие между жалбоподателя и директора на дирекция ОДОП С. с три месеца, до 05.04.2019 г. С решение № 574/03.04.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП” – С., издадено в срока по чл. 156, ал. 7 ДОПК, ревизионният акт е потвърден. Решението е връчено на ревизираното дружество на 10.04.2019 г.

В хода на съдебното производство са изслушани и приети основна и допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, изготвени от вещото лице Ю. Я., които съдят кредитира като обективно и компетентно изготвени, съдържащи отговор на поставените задачи и неоспорени от страните по делото.

Жалбата до АССГ е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни органи съобразно разпоредбата на чл. 119, ал. 2 РА - М. В. С., на длъжност началник сектор „Ревизии и проверки” в отдел „Контрол“ при ТД на НАП ГДО – орган, възложил ревизията и Р. Г. С., на длъжност началник на сектор в ТД на НАП ГДО - ръководител на ревизията. ЗВР, ЗИЗВР, РД, както и РА, са създадени като електронни документи по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, като от приетите писмени и веществени доказателства, неоспорени от жалбоподателя, се установява, че същите са подписани с квалифициран електронен подпис. Спазена е предвидената в закона писмена форма, съобразно разпоредбата на чл. 3, ал. 2 ЗЕДЕУУ, с предписаното в чл. 120 ДОПК съдържание. В хода на ревизионното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

В хода на ревизионното производство е установено следното:

Основната дейност на [фирма] през ревизирия период е разпределение на електрическа енергия по електроразпределителната мрежа. Дейността на ревизираното лице се регулира от Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ и от действащото законодателство в областта на енергетиката. Към 31.12.2013 г. в дружеството работят 2 608 лица по трудов договор.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното дружество са връчени три искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, в отговор на които са представени изисканите документи и писмени обяснения.

С Протоколи № Р-29002917006121-П.-001 от 01.02.2018 г. и № Р-29002917006121-П.-002 от 12.04.2018 г. са присъединени доказателства, съдържащи се в данъчното досие на лицето, събрани при извършена предходна проверка, приключила с издаване на Протокол № Р-29002917051621-073-001 от 26.07.2017 г.

Установено е, че през ревизирия период жалбоподателят е разпределял и предоставял средства за социални придобивки на служителите, по ред и начин, определени от ръководството на дружеството и регламентирани в сключения колективен трудов договор /К./. През ревизирия период [фирма] се е задължило да предоставя по 5,00 лв. на отработен ден на всички работници и служители, като 60,00 лв. от тях са под формата на ваучери за храна по реда на чл. 209 от ЗКПО.

От органите по приходите е извършена съпоставка на представените от дружеството документи и наличните в информационната система на НАП. Констатирано е, че за ревизирия период в подадената годишна данъчна декларация по реда на чл. 92 от

ЗКПО за 2013 г. дружеството е декларирало необлагаеми социални разходи, предоставяни в натура по реда на чл. 204, т. 2 от ЗКПО в размер на 2 308 462,33 лв., от които по чл. 204, т. 2, б. „б“ – ваучери за храна в размер на 1 205 255,00 лв. В същото време от ревизиращия екип е установено, че по сметка 60590000 /Разходи за социални осигуровки, надбавки – ваучери/ на оборотната ведомост, дружеството е отразило през ревизирания период сума в размер на 1 201 545,00 лв., тоест с 3 710,00 лв. по-малко. Констатирана е и разлика между реално извършените социални разходи /2 631 082,83 лв./ и посочените от дружеството в годишната данъчна декларация /2 308 462,33 лв./, която се дължи на недеklarирането на разходите за допълнително здравно осигуряване и на разходите за застраховка „Живот“.

От ревизиращите е посочено, че конкретните дати на предоставяне на ваучерите за храна, съгласно предоставените от дружеството справки са: 18.02.2013 г., 02.03.2013 г., 18.05.2013 г., 07.06.2013 г., 19.09.2013 г., 25.11.2013 г., 17.12.2013 г. и 21.01.2014 г.

При тези факти, ревизиращите са изложили следните мотиви: За да бъдат третирани преференциално по реда на чл. 209 от ЗКПО, предоставените в натура социални разходи, каквито са ваучерите за храна, следва да са спазени изискванията, посочени в § 1, т. 34 от ДР на ЗКПО. Установено е, от представените в хода на ревизията доказателства и приобщените такива, че са изпълнени условията на ЗКПО извършените от ревизираното дружество разходи за ваучери за храна в полза на наетите лица да бъдат третирани като социални разходи, предоставени в натура по реда на закона. При изпълнение на условията по чл. 209, ал. 1 от ЗКПО, с разпоредбата на чл. 2, ал. 3 от Наредбата за елементите на възнаграждението и за доходите, върху които се правят осигурителни вноски, е предвидено изключение от задължението на осигурителите за дължимост на осигурителни вноски върху средствата, предоставени под формата на ваучери за храна на работници и служители, включително на лицата, работещи по договори за управление. Едно от условията за освобождаване от облагане на социалните разходи за ваучери за храна с данъци и осигурителни вноски, предвидени в чл. 209 от ЗКПО, е задълженото лице да няма подлежащи на принудително изпълнение публични задължения към момента на предоставяне на ваучерите. В тази връзка е извършен анализ досежно наличието на подлежащи на принудително изпълнение публични задължения, като органите по приходите са установили, че през ревизирания период данъчнозадълженото лице е имало такива, подробно описани на стр. 4-9 от РД, а именно:

На първо място ревизиращите органи са установили наличието на подлежащи на принудително изпълнение публични задължения на ревизираното дружество, за които има образувани изпълнителни дела и които имат отношение към ползваните данъчни облекчения за 2013 г., като установените данни са отразени в таблица на стр. 6 от РД. Въз основа на допълнително събрани доказателства ревизиращите са установили следното:

- По ИД № 449/2013 г. - От наличните към него документи е видно, че:

По изпълнителен лист 2297/11.01.2012 г.: На 11.01.2012 г. Софийски районен съд е издал изпълнителен лист срещу [фирма] за сумата от 513,81 лв. Изпълнителният лист е изпратен за изпълнение от СРС до ТД на НАП ГДО с вх. №20-28-2311/24.02.2014 г. Във връзка с установеното наличие на публични задължения от ревизираното дружество са изложени следните доводи: по отношение на издаден изпълнителен лист от 11.01.2012 г., ревизираното дружество декларира, че е уведомено за дължимите такси с разпореждане за присъединяване на публични

вземания по ИД № 449/2013 г., с изх. № 04492013/000052/04.03.2014 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП ГДО. Сумата от 648.81 лв. е внесена ведно с определената лихва в размер на 142.50 лв. на 04.03.2014 г.

По изпълнителен лист 50896/15.01.2013 г.: На 15.01.2013 г. Софийски районен съд е издал изпълнителен лист срещу [фирма] за сумата от 308,80 лв. – държавна такса и 5,00 лв. държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист, платима по сметка на Софийски районен съд. Изпълнителният лист е издаден на основание Решение № 27/13.02.2012 г., постановено от ВКС и е изпратен за изпълнение от СРС до ТД на НАП ГДО и е присъединен към ИД 449/2013 г. с Разпореждане И..№ 0449-000003/19.07.2013 г. Сумата е постъпила в ТД на НАП ГДО. Във връзка с установеното наличие на публични задължения от ревизираното дружество са изложени следните доводи: по отношение на издаден изпълнителен лист от 15.01.2013 г. ревизираното дружество декларира, че е уведомено за дължимите такси със съобщение за доброволно изпълнение на основание чл.221 от ДОПК с изх. № 0449-00001/10.07.2013 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП ГДО. Сумата от 313.80 лв. е внесена ведно с определената лихва в размер на 45.81 лв. на 17.07.2013 г. и е погасена с разпореждане за присъединяване изх.№ 0449-000003/19.07.2013 г.

-По ИД № 371/2015 г. - От наличните към него документи е видно, че:

По изпълнителен лист № 2297/24.10.2014 г.: На 24.10.2014 г. Видински районен съд е издал изпълнителен лист срещу [фирма] за сумата от 2 200,00 лв. – държавна такса, платима по сметка на Видински районен съд. Изпълнителният лист е изпратен за изпълнение от В. до ТД на НАП ГДО с вх. №20-28-5564/07.05.2015 г. Във връзка с установеното наличие на публични задължения, от ревизираното дружество са изложени следните доводи: по отношение на издаден изпълнителен лист от 24.10.2014 г. ревизираното дружество декларира, че е уведомено за дължимите такси със съобщение за доброволно изпълнение по чл.221 от ДОПК с изх. № 000371/2015/000001/22.05.2015 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП ГДО. Сумата от 2 200 лв. е внесена, ведно с определената лихва в размер на 542.76 лв., на 29.05.2015 г. и погасена с разпореждане за присъединяване изх.№ 0371- 000004/29.05.2015 г.

Ревизиращият екип е установил, че дружеството има и други изискуеми публични задължения за ревизирания период, както следва:

Към изпълнително дело № 449/2013 г. има присъединени задължения по наказателни постановления (НП), както следва:

- НП 04/30.01.2013 г. Постановлението е обжалвано и потвърдено с Решение от 26.04.2013 г. на Плевенски районен съд. Решението не е обжалвано и е влязло в сила на 23.05.2013 г. Дружеството е уведомено, че публичните му задължения са присъединени в производство по принудително събиране с разпореждане за присъединяване изх.№ 0449/2012/000048/25.02.2014 г. На 07.03.2014 г. са внесени дължимите суми (Приложение №4 към РД);

- НП 34/09.04.2013 г. е влязло в сила на 11.06.2013 г. НП е изпратено на ревизираното лице с обратна разписка и е получено на 03.06.2013 г. От НАП дружеството е уведомено, че публичните му задължения са присъединени в производство по принудително събиране с разпореждане за присъединяване изх.№ 0449/2013/000082/ 20.08.2014 г. На 12.09.2014 г. са внесени дължимите суми (Приложение №6 към РД);

- НП № СИ-56, 57 и 58 са издадени на 15.04.2013 г. от Държавна агенция за

метрологичен и технически надзор. Същите не са обжалвани и са влезли в сила на 25.04.2013 г. Изпратени са на дружеството с обратни разписки то 15.04.2013 г. Преди да бъдат изпратени за принудително изпълнение до НАП, от ДАМТН са изпратени покани за доброволно изпълнение на имуществените санкции до [фирма] с обратни разписки и въпреки това същите не са погасени. Дружеството е уведомено, че публичните му задължения са присъединени в производство по принудително събиране с разпореждане за присъединяване изх.№0449/2012/000048/25.02.2014 г. На 04.04.2014 г. са внесени дължимите суми (Приложение № 5 към РД).

Освен гореизброените публични задължения, ревизиращите органи са установили, че дружеството има и други подлежащи на принудително изпълнение суми, които са погасявани в по-кратки срокове, съгласно приложена справка от публичен изпълнител – приложение 7 към РД.

След анализ на установените публични задължения, ревизиращият екип е приел, че към датите на предоставяне на ваучерите за храна през 2013 г. са били налице подлежащи на принудително изпълнение задължения, подробно описаните в РД. Установено е, че дружеството е уведомявано от взискателите на отделните публични задължения, чрез покани за доброволно изпълнение или чрез надлежно връчени актове, които имат характер на изпълнително основание, преди да бъде потърсено съдействието на публичните изпълнители на НАП.

Констатирано е, че на дружеството са издавани удостоверения по чл. 87, ал. 6 от ДОПК за липса на задължения, но в тях е отразена моментната информация в данъчно-осигурителната сметка за наличие или липса на задължения.

Ревизиращите органи са приели също така, че търговците и другите лица, водещи счетоводство, в стопанския оборот имат задължението да водят делата си добросъвестно, включително държейки сметка за всички подлежащи на плащане публични задължения, възникнали при правоотношенията им с публичните органи. В тази връзка добросъвестното поведение на тези лица и воденето на вярно и честно счетоводство предполагат както знание за точния размер на публичните задълженията, така и своевременното им плащане. От тази гледна точка лицата, водещи счетоводство, какъвто е жалбоподателят, би следвало да разполагат с необходимата отчетност относно дължимите от тях публични вземания, като се разчитат своевременно с публичните взискатели.

Въз основа на горните констатации е формиран извод, че не е изпълнено условието на чл. 209, ал. 1, т. 2 от ЗКПО за освобождаване от задължение на осигурителя за начисляване на осигурителни и здравни вноски върху социалните разходи за предоставените ваучери за храна, а именно данъчно задълженото да няма подлежащи на принудително изпълнение публични задължения към момента на предоставяне на ваучерите. Поради това и на основание чл. 209, ал. 1, т. 2 от ЗКПО, с оспорения РА е начислен за 2013 г. допълнително данък върху социалните разходи по ЗКПО, предоставяни в натура за стойността на предоставените ваучери за храна на всеки служител в размер на 60,00 лв., в общ размер на 263108,28 и са начислени лихви в размер на 121362,33 лв.

С писмо от ТД "ГДО" [населено място] вх. № 10011/25.03.2020 г. по описа на АССГ е предоставена информацията относно публичните задължения на жалбоподателя през 2013 г., както и други данни, изискани въз основа на издадено съдебно удостоверение, които са разгледани по –долу в решението, като констатации на приетата съдебно-счетоводна експертиза.

От представените от жалбоподателя 3 бр. удостоверения за наличие или липса на задължения по чл. 87, ал. 6 ДОПК, издадени му през 2013 г. (Л. 248 и сл.), се установява, че към 11.01.2013 г., 08.02.2013 г. и 22.03.2013 г., [фирма] не е имало публични задължения.

Въз основа на констатациите на приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза се установява следното:

С писмо от ТД "ГДО" [населено място] вх. № 10011/25.03.2020 г. по описа на АССГ, е изпратено Приложение 1 относно публичните задължения на [фирма], налични за 2013 г., които експертизата е отразила в таблица 2, а именно:

Изпълнително дело № 58/2013 г.	Основание на задължението	Размер на задължението в лв.	Дата на включване в Д. на [фирма]	Дата на погасяване на задължението
№ по ред	1	2	3	4
1.	НП № 64/09.09.2008 г. на Държавно горско стопанство С. Главница : Лихва:	100.00 49.15	31.01.2013	12.02.2013 21.02.2013
2.	ИЛ/14.12.2012 г. по гр. д. № 292/2012 г. на Районен съд, [населено място] главница лихва	5573.16 82.65	04.02.2013	07.02.2013 21.02.2013
3.	Ф. серия К № 0191779/21.02.2012 г. на ОДМВР К.	200.00	22.02.2013	19.03.2013
4.	Ф. серия К № 0253852/23.06.2012 г. на ОДМВР П.	100.00	13.03.2013	19.03.2013
Изпълнително дело № 240/2013 г.				
1.	Ф. серия К № 0283862/27.07.2012 г. на ОДМВР М.	50.00	28.03.2013	08.04.2013

Изпълнително дело № 314/2013 г.				
1.	ИЛ/21.02.2013 г. по гр. д. № 20111210102168/2011 г. на Районен съд, [населено място] Главница: Лихва:	402.12 9.07	22.04.2013	15.03.2013
2.	ИЛ/14.01.2013 г. по гр. д. № 16673/2007г. на СРС Главница: Лихва:	1847.50 471.33	22.04.2013	11.12.2010
Изпълнително дело № 449/2015 г.				
1.	ИЛ/15.01.2013 г. по гр. д. № 50896/2009 г. на СРС Главница: Лихва:	313.80 45.20	09.07.2013	17.07.2013
2.	ИЛ/03.09.2007 г. по гр. д. № 9183/2002 г. на СРС Главница: Лихва:	351.36 258.21	17.03.2013	08.12.2013
3.	ИЛ/30.07.2013 г. по гр. д. № 20121210201346/2012 г. на РС Благоевград Главница: Лихва:	105.00 1.49	11.09.2013	12.07.2013
4.	ИЛ/15.07.2013 г. по гр. д. № 4755/2012 г. на САС Главница: Лихва:	966.43 21.52	02.10.2013	16.10.2013
5.	ИЛ/17.07.2013 г. по гр. д. № 1492/2003 г. на СРС Главница: Лихва:	221.60 9.75	17.10.2013	19.07.2013
6.	ИЛ/04.07.2013 г. по гр. д. № 6034/2011 г. на РС Враца Главница: Лихва:	55.00 2.31	11.11.2013	19.07.2013
7.	ИЛ/09.07.2013 г. на РС Тетевен по НП № [ЕГН]/15.01.2013г. на кмета на [община], НАХД 46/2013 Главница: Лихва:	2000.00 95.74	19.12.2013	07.08.2013

8.	ИЛ/20.05.2013 г. по гр. д. № 20121210201346/2012 г. на РС Благоевград по НП БЛ-8-ДНСК-209/08.06.2012 г. Главница: Лихва:	5005.00 5.30	19.12.2013	14.06.2013 08.12.2013
9.	ИЛ/25.06.2013 г. по гр. д. № 20512/2009 г. на СРС Главница: Лихва:	1755.00 101.11	17.01.2014	06.11.2012 29.08.2014
10.	ИЛ/13.09.2013 г. по гр. д. № 585/2012 г. на РС Ловеч Главница: Лихва:	55.00 2.36	11.02.2014	19.02.2014
11.	ИЛ/13.09.2013 г. по гр. д. № 584/2012 г. на РС Ловеч Главница: Лихва:	55.00 2.36	11.02.2014	19.02.2014
12.	НП № МДТ 11/07.10.2013 г. на [община] Главница: Лихва:	500.00 18.09	24.02.2014	07.03.2014
13.	НП № МДТ 04/30.01.2013 г. на [община] Главница: Лихва:	500.00 52.62	24.02.2014	07.03.2014
14.	НП № СИ-58/15.04.2013 г. на ДАМТН С. Главница: Лихва:	200.00 17.04	24.02.2014	07.04.2014
15.	НП № СИ-56/15.04.2013 г. на ДАМТН С. Главница: Лихва:	200.00 17.04	24.02.2014	07.04.2014
16.	НП № СИ-57/15.04.2013 г. на ДАМТН С. Главница: Лихва:	200.00 17.04	24.02.2014	07.04.2014
17.	ИЛ/11.01.2012 г. по гр. д. № 2297/2003 г. на СРС Главница: Лихва:	648.81 142.50	28.02.2014	02.04.2014
18.	ИЛ/05.01.2012 г. по гр. д. № 6023/2007 г. на СРС Главница: Лихва:	53.51 15.00	28.02.2014	02.04.2014
19.	ИЛ/14.09.2012 г. по гр. д. № 14634/2008 г. на СРС Главница: Лихва:	128.20 27.14	28.02.2014	02.04.2014
20.	ИЛ/24.01.2014 г. по гр. д. № 20131210201381/2013 г. на РС Благоевград по НП 471/18.05.2013 г. на [община] Главница: Лихва:	505.00 5.49	28.02.2014	18.03.2014 02.04.2014

21.	ИЛ/25.07.2013 г. по гр. д. № 447/2011 г. на ОС Видин Главница: Лихва:	1248.84 82.02	14.03.2014	02.04.2014
22.	НП № 34/09.04.2013 г. на [община]	750.00	14.08.2014	29.08.2014
23.	НП № 11010027/19.02.2013 г. на АДФИ	200.00	10.06.2014	24.06.2014
24.	НП № 8/29.11.2013 г. на [община]	600.00	21.07.2014	15.08.2014
25.	НП № 2/30.01.2014 г. на [община]	600.00	21.07.2014	15.08.2014
26.	ИЛ/04.03.2014 г. по гр. д. № 2900/2013 г. на СГС и гр.д. № 31963/2011 г. на СРС Главница: Лихва:	30.00 1.35	17.07.2014	15.08.2014
27.	НП № 11011551/10.12.2012 г. на АДФИ Главница: Лихва:	15000.00 655.56	31.07.2014	15.08.2014
28.	ИЛ/24.09.2013 г. по гр. д. № 1187/2008 г. на РС Видин	15.00	01.08.2014	07.07.2014
29.	ИЛ/11.07.2011 г. по гр. д. № 2790/2006 г. на СГС Главница: Лихва:	216.00 137.06	07.10.2014	14.03.2011

Въз основа на горните данни, предоставени от ТД "ГДО" - Приложение 1, експертната е констатирала, че не се установяват подлежащи на принудително изпълнение публични задължения на [фирма] за изследвания период.

Датите, на които [фирма] е предоставило ваучери за храна през 2013 г., са отразени в табличен вид, както следва:

Период	Дата на предоставяне, съгласно протокол
1	2
<i>м.01.2013 г.</i>	<i>18.02.2013 г.</i>
<i>м.02.2013 г.</i>	<i>02.03.2013 г.</i>
<i>м.03.2013 г.</i>	<i>не са раздавани ваучери</i>
<i>м.04.2013 г.</i>	<i>18.05.2013 г.</i>
<i>м.05.2013 г.</i>	<i>07.06.2013 г.</i>

м.06.2013 г.	не са раздавани ваучери
м.07.2013 г.	не са раздавани ваучери
м.08.2013 г.	19.09.2013 г.
м.09.2013 г.	не са раздавани ваучери
м.10.2013 г.	25.11.2013 г.
м.11.2013 г.	17.12.2013 г.
м.12.2013 г.	21.01.2014 г.

Съгласно писмо от ТД "ГДО" [населено място] вх. № 10011/25.03.2020 г. по описа на АССГ, задълженията по РА № Р-29002917006121-091-001/15.10.2018 г., издаден на [фирма], са са отразени по данъчно-осигурителната сметка /Д./ на дружеството на 17.10.2018 г. От НАП не са изпращани до [фирма] покани за доброволно изпълнение на посочените в РА № Р-29002917006121-091-001/15.10.2018 г. задължения. Главницата по РА № Р-29002917006121-091-001/15.10.2018 г. в размер на 263 108,28 лв. е погасена на следните дати: на 16.10.2018 г. - 794,93 лв.; 1097,47 лв.; 217,17 лв. и 249112,61 лв. /общо 251222,18 лв./; на 22.10.2018 г. - 1079,62 лв. и 10806,48 лв. /общо 11886,10 лв./. Лихвата по РА № Р-29002917006121-091-001/15.10.2018 г. в размер на 121 362,33 лв. е погасена на следните дати: на 22.10.2018 г. - 7584,22 лв.; на 06.11.2018 г. - 113778,11 лв. На същата дата е погасена и доначислена лихва в размер на 92,92 лв.

Въз основа на писмо от ТД "ГДО" [населено място] вх. № 10011/25.03.2020 г. по описа на АССГ, експертизата е констатирала следното: С ГДД по ЗКПО за 2007 г. дружеството декларира дължим данък по чл. 204, т. 2 от ЗКПО - социални разходи, предоставени в натура 35797,53 лв., внесен данък 45590,77 лв. и надвнесен 9793,24 лв., като дължимият данък по чл. 204, т.2, б."б" - ваучери за храна е в размер на 27951,63 лв., внесеният е в размер на 37097,73 лв., а надвнесеният е в размер на 9146,10 лв.; за всички останали е деклариран дължим данък 7845,90 лв., внесен в размер на 8493,04 лв. и надвнесен 647,14 лв. С ГДД по ЗКПО за 2010 г. [фирма] декларира надвнесен корпоративен данък от минали години. Същото обаче не прави авансови вноски през 2011 г. и за 2011 г. подава ГДД, в която декларира надвнесен данък в размер на 1 039 233,57 лв. Същият е приспаднал от дължимите авансови вноски за 2012 г.

По отношение на ДДС за посочения период е установено следното: през м.12.2012 г. е деклариран ДДС за възстановяване и процедурата по приспадане е завършила с подаване на СД за ДДС за м.02.2013 г.; през м.01.2013 г. е деклариран ДДС за възстановяване и на основание чл.92, ал. 1, т. 6 от ЗДДС започва да тече нова процедура по приспадане; през м.11.2013 г. е деклариран ДДС за възстановяване и същият е приспаднал изцяло от ДДС за внасяне през м. 01.2014 г., поради което и на основание чл. 92, ал. 1, т. 6 от ЗДДС с подаване на СД по ЗДДС за м.12.2013 г. започва да тече нова процедура по приспадане.

Съгласно предоставените счетоводни документи от [фирма] за периода 2007 г., размерът на начисления данък по чл. 204, т. 2 от ЗКПО /социални разходи, предоставени в натура/ за 2007 г. е общо 45 590.77 лв., от които по чл. 204, т.

2, б. "б" - ваучери за храна общо в размер на 37 097.73 лв. Същите са осчетоводени по счетоводна сметка 60880400.

Видно от подадената ГДД по чл. 92 от ЗКПО на [фирма] за 2007 г. с вх. № 22260219/31.03.2008 г., размерът на декларирания и внесен от [фирма] данък по чл. 204, т. 2 от ЗКПО за 2007 г. е както следва:

№	Вид разход	Данъчна основа	Данъчна ставка	Дължим данък	Внесен данък	Разлика /к.5 - к.6/
1	2	3	4	5	6	7
1	По чл. 204, т. 2 - социални разходи, предоставени в натура - общо, в т.ч.: по чл. 204, т. 2, б. "б" - ваучери за храна	357975.31	10%	35797.53	45590.77	-9793.24
		279516.32	10%	27951.63	37097.73	-9146.10

Съгласно РА № 29009000217/23.10.2009 г., издаден от ТД "ГДО" на [фирма], относно задължения на дружеството за периода 01.01.2003 г. - 31.12.2007 г., е установено, че дължимият данък по чл. 204, т. 2 от ЗКПО е в размер на 44943,63 лв., като това е размерът и на внесения данък. За надвнесен е приет само данък в размер на 647,14 лв., с който са прихванати задължения на [фирма] с А. № 801103/30.04.2008 г. Посоченият РА № 29009000217/23.10.2009 г. не е обжалван в тази му част и е влязъл в сила. Видно от РД № 900217/14.08.2009 г. и РА № 29009000217/23.10.2009 г. не е направено преобразуване/корекция на декларирания от [фирма] данък по чл. 204, т. 2 от ЗКПО за 2007 г. в подадената годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2007 г. Размерът на прихванатия и/или възстановен данък по чл. 204, т. 2 от ЗКПО за 2007 г. в А. № 801103 от 30.04.2018 г. е 647,14 лв.

В изпълнение на допълнително поставената задача, при посещение на експертизата в ТД "ГДО" [населено място] е бил предоставен визуален достъп на екран до данъчно -осигурителната сметка на дружеството в присъствието на органи по приходите. След преглед на записите, отразени в Д. на жалбоподателя към посочените по-горе дати, експертизата е установила, както следва:

- към 30.01.2013 г. не са налични надвнесени и/или необвързани суми в Д. на [фирма];
- към 18.02.2013 г. не са налични надвнесени и/или необвързани суми в Д. на [фирма];
- към 28.02.2013 г. не са налични надвнесени и/или необвързани суми в Д. на [фирма];
- към 02.03.2013 г. не са налични надвнесени и/или необвързани суми в Д. на [фирма];
- към 28.03.2013 г. не са налични надвнесени и/или необвързани суми в Д. на [фирма];
- към 18.05.2013 г. не са налични надвнесени и/или необвързани суми в Д. на [фирма];
- към 31.05.2013 г. не са налични надвнесени и/или необвързани суми в Д. на [фирма];

Д. на [фирма];
 · към 07.06.2013 г. не са налични надвнесени и/или необвързани суми в

Д. на [фирма];
 · към 28.06.2013 г. не са налични надвнесени и/или необвързани суми в

Д. на [фирма];
 · към 19.09.2013 г. не са налични надвнесени и/или необвързани суми в

Д. на [фирма];
 · към 30.09.2013 г. не са налични надвнесени и/или необвързани суми в

Д. на [фирма];
 · към 25.11.2013 г. не са налични надвнесени и/или необвързани суми в

Д. на [фирма];
 · към 29.11.2013 г. не са налични надвнесени и/или необвързани суми в

Д. на [фирма];
 · към 17.12.2013 г. не са налични надвнесени и/или необвързани суми в

Д. на [фирма];
 · към 30.12.2013 г. не са налични надвнесени и/или необвързани суми в

Д. на [фирма];
 · към 30.12.2013 г. не са налични надвнесени и/или необвързани суми в

Д. на [фирма];
 · към 21.01.2014 г. не са налични надвнесени и/или необвързани суми в

Д. на [фирма].

Вещото лице е посочило, че към настоящия момент системата не позволява проверка към точно фиксираната дата от 2013 г., поради което експертизата е извършила преглед към най-близка дата преди и след посочените. Видно от системата на НАП, през изследвания период са извършвани регламентирани плащания на задължения, в т.ч. авансови вноски на корпоративен данък, които се генерират автоматично след подаване на съответната декларация.

Допълнителната експертиза е отразила в таблица 2 информация за датите, на които е включено в данъчно-осигурителната сметка на [фирма] всяко от задълженията на дружеството посочени в РА № Р-29002917006121-091-001/15.10.2018 г., както и датите на погасяването им.

№ по ред	Основание на задължението	Дата на включване в ПП Публични вземания на НАП - 2013 г., на [фирма]	Дата на погасяване на задължението
1	2	3	4
1.	По ИД 449/2013 г. ИЛ /11.01.2012 г. по гр. д. № 2297/2003 г. на СРС	28.02.2014	02.04.2014

2.	ИЛ/24.10.2014 г. по гр. д. № 1187/2008 г. на Районен съд, [населено място]	01.08.2014	07.07.2014
3.	ИЛ/15.01.2013 г. по гр. д. № 50896/2009 г. на СРС	09.07.2013	17.07.2013
4.	ИЛ/30.07.2013 г. по гр. д. № 1346/2012 г. на РС [населено място]	11.09.2013	12.07.2013
5.	ИЛ/14.12.2012 г. по гр. д. № 292/2012 г. на Районен съд, [населено място]	04.02.2013	07.02.2013 21.02.2013
6.	ИЛ/13.09.2013 г. по гр. д. № 584/2012 г. на РС Ловеч	11.02.2014	19.02.2014
7.	ИЛ/13.09.2013 г. по гр. д. № 585/2012 г. на РС Ловеч	11.02.2014	19.02.2014
8.	ИЛ/14.09.2012 г. по гр. д. № 14634/2008 г. на СРС	28.02.2014	02.04.2014
9.	ИЛ/17.07.2013 г. по гр. д. № 1492/2003 г. на СРС	17.10.2013	19.07.2013
10.	ИЛ/25.07.2013 г. по гр. д. № 447/2011 г. на ОС Видин	14.03.2014	02.04.2014
11.	ИЛ/05.01.2012 г. по гр. д. № 6023/2007 г. на СРС	28.02.2014	02.04.2014

При извършената проверка в Д. на [фирма] не са установени от експертизата отразени изпратени покани за доброволно изпълнение на посочените в оспорения РА задължения. Такива не са били изпращани предвид измененията на чл. 182, ал. 1 /отм. бр. 94 от 2015 г./ от ДОПК. В системата на НАП са отразени съобщения за доброволно изпълнение съгласно чл. 221 от ДОПК, а също така Разпореждания за присъединяване на задължения съгласно чл. 219 във вр. чл. 240, ал. 2 от ДОПК.

В информационната система С. /Софтуер за управление на приходите/ на НАП не са установени от експертизата надвнесени и/или необвързани суми в данъчно-осигурителната сметка на [фирма] след датите на възникване на публичните задължения, описани в оспорения РА.

Съгласно чл. 204, ал. 1, т. 2 ЗКПО с данък върху разходите се облагат

документално обосновават социални разходи, предоставени в натура на работници и служители и лица, наети по договор за управление и контрол (наети лица); социалните разходи, предоставени в натура включват и: а) разходите за вноски (премии) за допълнително доброволно осигуряване, за доброволно здравно осигуряване и за застраховки "Живот"; б) разходите за ваучери за храна. Разпоредбата на чл. 209, ал. 1 ЗКПО (в приложимата редакция - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) предвижда, че не се облагат с данък социалните разходи по чл. 204, т. 2, буква "б" в размер до 60 лв. месечно, предоставени под формата на ваучери за храна на всяко наето лице, когато са налице едновременно следните условия: 1. договореното основно месечно възнаграждение на лицето в месеца на предоставяне на ваучерите е не по-малко от средномесечното договорено основно възнаграждение на лицето за предходните три месеца; 2. данъчно задълженото лице няма подлежащи на принудително изпълнение публични задължения към момента на предоставяне на ваучерите; 3. ваучерите са предоставени на данъчно задълженото лице от лице, получило разрешение за осъществяване на дейност като оператор от министъра на финансите въз основа на конкурс.

Между страните по делото не се спори относно размера на направените от жалбоподателя разходи за ваучери за храна, както и за датите на предоставяването им. Ревизиращите органи са установили, че са изпълнени условията на ЗКПО извършените от ревизираното дружество разходи за ваучери за храна в полза на наетите лица да бъдат третираны като социални разходи, предоставени в натура по реда на закона. Спори се относно изводът на органите по приходите, потвърден и от ответника, че дружеството е имало подлежащи на принудително изпълнение публични задължения към момента на предоставяне на ваучерите на наетите лица.

Съгласно чл. 165 ДОПК събирането на държавните и общинските публични вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закон е установено друго. Принудително изпълнение на публични вземания се допуска въз основа на предвидения в съответния закон акт за установяване на вземането /чл. 209, ал. 1 ДОПК/. Според чл. 178, ал.1 ДОПК публичните задължения се изпълняват доброволно чрез плащане в брой или безкасово по съответната сметка. Наказателните постановления се изпращат от съответния административнонаказващ орган на публичния изпълнител в 7-дневен срок от изтичането на срока за доброволно плащане /чл. 178, ал. 3 ДОПК/. Когато публичното вземане не бъде платено в срок, изпълнителното основание се изпраща на публичния изпълнител в компетентната териториална дирекция за образуване на изпълнително производство /чл. 220, ал. 1 ДОПК/. Следователно, за да е налице подлежащо на принудително изпълнение публично задължение, е достатъчно да бъде установено наличието на изпълнително основание, установяващо задължението по основание и размер, което не е доброволно платено в срок.

Въз основа на приетите по делото доказателства и съгласно констатациите на съдебно-счетоводната експертиза, приета без оспорване от страните, се установи по несъмнен начин, че към датите на извършване на социалните

разходи – предоставянето на ваучери за храна, жалбоподателят не е имал подлежащи на принудително изпълнение публични задължения. Видно е от изложеното в РД, че ревизиращите органи не са установили по категоричен начин, че към датата на извършване на социалните разходи са били налице такива задължения. Установено е, че дружеството има публични задължения, но не е доказано, че същите са подлежали на принудително изпълнение към релевантния според чл. 209, ал. 1 ЗКПО момент. Както от установеното в хода на ревизията, така и съгласно констатациите на съдебно-счетоводната експертиза, е видно, че всички публични задължения на жалбоподателя, които са били дължими през процесната 2013 г. са погасявани в рамките на няколко дни от отразяването им в данъчно-осигурителната му сметка, вероятно в предоставения срок за доброволно плащане по реда на чл. 221, ал. 1 ДОПК. Същевременно, органите по приходите не са събрали достатъчно доказателства, които да сочат, че дружеството е имало публични задължения, които не са били платени в рамките на предоставен срок за доброволно изпълнение. Напротив, установено е още в хода на ревизията, че част от посочените в РД публични вземания са погасени в предоставения от публичния изпълнител срок за доброволно плащане в рамките на ревизираната 2013 г., а останалите публични вземания са предоставени за събиране на публичен изпълнител през 2014 г. и съответно са платени от жалбоподателя. В хода на ревизията, а и в настоящото производство не бе доказано твърдението на органите по приходите, че [фирма] е било уведомено, преди образуване на изпълнителните производства, от издателите на съответните изпълнителни основания за възникналите вземания и че му е бил предоставен срок за доброволно изпълнение, в който задълженията не са били платени. По делото липсват доказателства както за връчване на съответния акт за установяване на вземането, така и за предоставен на дружеството срок за доброволно плащане.

На следващо място, основателно жалбоподателят се позовава на издадените му удостоверения по [чл. 87, ал. 6 ДОПК](#), от които е видно, че към спорните дати е удостоверена липсата на публични задължения на дружеството, отразени в данъчната му сметка. Действително сочените от ревизиращите задължения - по наказателни постановления и за съдебни такси, не са за данъци и осигуровки и се отразяват само при образувано изпълнително производство от публичните изпълнители в съответната ТД на НАП, но в случая не се установи, че преди този момент е било налице публично вземане, а още по-малко подлежащо на принудително изпълнение такова. Твърдението за наличие на такива задължения подлежи на доказване в процеса и тежестта е на ответника, указана му с разпореждане от 20.08.2019 г., но по делото не бяха ангажирани доказателства във връзка с твърденията, обосновавали облагането по чл. 204, ал. 1, т. 2 ЗКПО. Напротив, от приетите по делото доказателства и доказателствени средства се установи, че през ревизираната 2013 г. дружеството не е имало публични задължения, подлежащи на принудително изпълнение, а обратният извод на ревизиращите органи се явява необоснован.

Извън горното, настоящият съдебен състав не споделя тезата на жалбоподателя, съгласно която задълженията за санкции по наказателни

постановления не се включват в обхвата на понятието „подлежащи на принудително изпълнение публични задължения“ по смисъла на ЗКПО и в частност на чл. 209, ал. 1, т. 2 от ЗКПО. Публични са държавните и общинските вземания, посочени в чл. 162, ал. 2 ДОПК, сред които и тези по влезли в сила наказателни постановления и по влезли в сила решения и определения на съдилищата. Разпоредбата на чл. 209, ал. 1, т. 2 ЗКПО е ясна и за приложението ѝ не е необходимо тълкуване, а стеснително такова е недопустимо. Едно от условията, които предвижда, за ползване на данъчното облекчение е липсата на подлежащи на принудително изпълнение публични задължения, като нормата на чл. 162 ДОПК регламентира изчерпателно кои са публичните държавни вземания.

По гореизложените съображения, оспореният РА, в оспорената пред съда част, следва да бъде отменен поради противрочието му с материалния закон. Предвид изхода на делото и заявеното от жалбоподателя искане за присъждане на направените по делото разноски, на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, такива следва да се определят с решението. По делото са представени доказателства за направени разноски от страната в общ размер на 10 250 лв., от които 9 000 лв. – платено адвокатско възнаграждение съгласно договор за правна защита и съдействие от 07.05.2019 г., платежно нареждане и фактура, издадена от адв. З.; 1 200 лв. – възнаграждение за съдебно-счетоводна експертиза и 50 лв. – платена държавна такса. Възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение е неоснователно. Като съобрази материалния интерес по делото, фактическата и правната му сложност, както и обема на осъществената правна защита и процесуално представителство, съдът приема, че платеното адвокатско възнаграждение, което не надвишава значително минималния размер, определен с чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, не е прекомерно.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК [ЕИК], Ревизионен акт № Р-29002917006121-091-001 от 15.10.2018 г., издаден от М. В. С. - орган, възложил ревизията и Р. Г. С. - ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с решение № 574/03.04.2019 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], с която за 2013 г. е начислен допълнително данък върху социалните разходи по ЗКПО, предоставяни в натура, в общ размер на 263 108,28 и са начислени лихви в размер на 121 362,33 лв.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] да заплати на [фирма], ЕИК [ЕИК], сума в размер на 10 250 (десет хиляди двеста и петдесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния

административен съд.

СЪДИЯ: